

an. MED. — Vgl. लोमकर्षण.

रोमकर्षणि Verz. d. Oxf. H. 9, b, 26. 39, a, 36 und °कृषिणि 9, b, 13 fehlerhaft für रोमकर्षणि.

रोमकर्षित (von रोमकर्ष) adj. bei dem die Härchen am Körper sich sträuben PADMA-P. 16, 144. so ist wohl st. रमकर्षित zu lesen; aber dann muss auch सर्वदा st. सर्वत्र gelesen werden, da सर्वत्र रोमकर्षिता: das Versmaass stören würde.

रोमाञ्च (von रोमाञ्च), °ञ्चति ein Risseln der Haut empfinden Gtr. 4, 19. रोमाञ्च m. = रोमकर्ष AK. 1, 1, 7, 35. H. 303. HALĀS. 3, 29. गाṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36. कृषाद्भुतभयादिभ्यो रोमाञ्चो रोमविक्रिया SĀH. D. 167. PRATĀPAR. 50, b, 7. रोमाञ्चोद्गतमानस HARIV. 9432. SUÇR. 2, 288, 20. RAGH. 6, 81. तनू रोमाञ्चमालम्बते Spr. 2083. तनोति रोमाञ्चम् किमनः पवनः) bewirkt ein Risseln der Haut 2990. VARĀH. BRH. S. 90, 10. DAÇAR. 4, 5, 43. रोमाञ्चेनेव कीलितः KATHĀS. 10, 207. गाढोरोमाञ्चचर्चित 14, 28. विभर्ति — गात्रे रोमाञ्चकञ्चुकम् 90, 165. Spr. 3274. उदञ्चक्रोमाञ्च SĀH. D. 63, 15. BRAHMA-P. in LA. (III) 58, 5. °वीचि KAURAP. 44. PRAB. 57, 6. रोमाञ्चम् adv. 58, 7. रोमाञ्चा KATHĀS. 100, 9.

रोमाञ्चिकिन् m. N. pr. eines Schlangendämons Vjāpi beim Schol. zu H. 1311.

रोमाञ्चिका f. eine best. Pflanze, = रुदती RĀGĀN. im ÇKDr. रोमाञ्चित (von रोमाञ्च) adj. emporgerichtete Härchen habend, ein Risseln empfindend गाṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36. TRIK. 3, 1, 21. HARIV. 8735. MRĀĪH. 91, 17. Spr. 962. UTTARAR. 63, 6 (81, 4). RĀGĀ-TAR. 1, 302. 4, 297. MĀRK. P. 100, 20. PAÑĀT. 128, 21. ऊर्ध्वरोमाञ्चिततनु R. 6, 37, 28. रोमाञ्च m. die Haarseite d. i. die obere Seite der Hand ĀÇV. GRHJ. 1, 7, 5. रोमाली f. Härchenreihe (oberhalb des Nabels; vgl. रोमराज्ञि); = वयसंधि wohl Pubertät ÇABDAM. im ÇKDr.

रोमालु m. ein best. Knollengewächs, = पिण्डालु RĀGĀN. im ÇKDr. रोमालुविटपिन् m. eine best. Pflanze, = कुम्भी RĀGĀN. im ÇKDr. रोमावली f. Härchenreihe (oberhalb des Nabels) H. 606. Spr. 472. 2878. DHŪRTAS. in LA. 83, 8. — Vgl. रोमराज्ञि. रोमाञ्चयफला f. ein best. Strauch, = किञ्चिकरिष्टा RĀGĀN. im ÇKDr. रोमोद्गति f. = रोमकर्ष VERĪSĀMB. Einl. in Verz. d. Oxf. H. 143, b, No. 306. रोमोद्गम f. dass. H. 306. an. 3, 16. HALĀS. 3, 29. KUMĀRAS. 7, 77. PAÑĀT. 3, 5, 24. am Ende eines adj. comp. f. स्त्री Spr. 830. LA. 11, 12. 83, 2. व्यक्तरोमोद्गमत्व n. MĀLAV. 59.

रोमिद्धेद् m. dass. TRIK. 1, 1, 131. PRAB. 11, 16. रोमवण (vom intens. von 1. रू) n. heftiges Brüllen NIR. 13, 7. रोहक N. pr. eines Landes oder einer Stadt BURN. Intr. 145. 340. SCHIEFNER, Lebensb. 235 (5). 274 (44). रोहदा (vom intens. von रुद्) f. heftiges Weinen; davon adj. °वन् heftig weinend BHATT. 3, 32.

रोहण्य nom. ag. vom intens. von 1. रू VOP. 26, 29. रोह 1) m. a) Flacourtia cataphracta Roxb. ÇABDĀK. im ÇKDr. — b) frischer Ingwer ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — 2) f. स्त्री ein best. Metrum, = लोला COLEBR. Misc. Ess. II, 90. 92. 156 (III, 10). रोहदेव m. N. pr. eines Malers KATHĀS. 55, 37. रोहलम्ब m. Biene TRIK. 2, 5, 35. H. 1212. Spr. 2668. SĀH. D. 77, 1. 79. VI. Theil.

13. PAÑĀT. 3, 5, 8. DAÇAK. 2, 10.

रोलिचन्डू m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 280, b, 10.

रोशंसा f. wish, desire WILSON nach ÇABDĀRTHAK. रोसंसा in der zweiten Ausg., aber vor रोष stehend, also wohl nur Druckfehler. Beide Formen sind offenbar falsch.

रोष् (nom. रोऽ्) nom. ag. von 1. रूष् P. 3, 2, 75. Sch. VOP. 26, 69. nach DURĀD. im ÇKDr. = द्विस्र, वधक.

रोष (von 1. रूष्) m. Zorn, Wuth AK. 1, 1, 7, 26. H. 299. HALĀS. 2, 207. MBH. 1, 6030. R. 2, 78, 24. VIKR. 144. Spr. 1963. 2109. RĀGĀ-TAR. 3, 282. BHĀG. P. 4, 6, 46. LĀ. (III) 90, 3. PRATĀPAR. 50, b, 7. PAÑĀT. 174, 25. ईर्ष्यारिषो R. 2, 27, 8. प्रच्छाद्य रामोरिषो Spr. 1314. तीव्ररोषसमाविष्टा MBH. 3, 2397. रोषेण मक्ताविष्टः R. 2, 74, 1. R. GORR. 1, 68, 20. °परित R. SCHL. 2, 96, 50. रोषाकुलितेन चेतसा HARIV. 7039. °तापान् MBH. 3, 3046. R. 2, 78, 16. रोषात्प्रस्फुरमाषौष्ठ्री R. GORR. 2, 30, 1. °वृत्त DAÇAK. 2, 9. °दृष्टि BHĀG. P. 2, 7, 7. °विधम 9, 10, 13. °भाषण DAÇAR. 1, 41. रोषोक्ति H. 1542. रोषमाकारपत्तीत्रम् R. 1, 60, 19. रोषं कर्तुम् MBH. 12, 12769. रोषं समुत्थं शमयन् BHĀG. P. 3, 17, 29. ज्ञात° adj. R. 1, 1, 4. मा रोषं कुरु तां प्रति 2, 112, 27. MBH. 1, 1267. क्षत्र° Zorn gegen R. 1, 73, 6. HARIV. 7041. RĀGĀ-TAR. 6, 110. Am Ende eines adj. comp. f. स्त्री Schol. zu KĀVYĀD. 2, 154. — Vgl. दीर्घ°, वि°, स°.

रोषणौ (wie eben) 1) adj. zornig, leicht in Wuth gerathend P. 3, 2, 151. Sch. H. 391. an. 3, 221. MED. η. 73. fg. HALĀS. 2, 206. MBH. 3, 10331. 5, 2035. R. 6, 2, 31. MĀRK. P. 112, 15. सर्वभूतानाम् gegen alle Wesen MBH. 13, 7417. क्षत्रिय° aufgebracht gegen HARIV. 5304. स्त्र° MBH. 5, 1403. 9, 3363. 12, 12770. स्त्रिति° 13868 (°रोषण voc. ed. Bomb.). 14, 2891. — 2) m. a) Probststein. — b) Quecksilber H. an. MED. — c) salzhaltiger Boden H. an. — d) Grewia asiatica RATNĀV. in NIGH. Pa. — Vgl. चण्डम-हरोषणतत्त्व, सु°.

रोषणता (von रोषण) f. Geneigtheit zum Zorn, Leidenschaftlichkeit ÇĀK. 93.

रोषमय (wie eben) adj. aus Zorn —, aus Wuth hervorgegangen · सू-जन्तः सर्वपतयस्तीव्रं रोषमयं विषम् HARIV. 2484. तमसु BHĀG. P. 9, 8, 12. रोषान्त्य m. in der Rhetorik eine durch Zorn an den Tag gelegte Erklärung, dass man mit Etwas nicht einverstanden sei, KĀVYĀD. 2, 154. Beispiel Spr. 4590.

रोषावरोह m. N. pr. eines Kriegers auf Seiten der Götter im Kampfe gegen die Asura KATHĀS. 48, 17.

रोषिन् (von 1. रूष्) adj. zornig, wüthend HARIV. 11935. रोचिभिः (= विषयवासनाञ्चालाभिः NĪLAK.) st. रोचिभिः die neuere Ausg.

रोष्ट्र (wie eben) nom. ag. dass. BHATT. 9, 31.

रोह (von 1. रुद्) गाṇa स्वलादि zu P. 3, 1, 140 (oxyt.). 1) adj. hinaufsteigend: °शिखिन् Spr. 2486. reitend auf: रुस्त्यस्य° R. 2, 91, 58 (रुस्त्यस्यरोह ed. Bomb.). KATHĀS. 10, 113. — 2) m. a) parox. Erhebung, Höhe; das Aufsteigen z. B. von einer kleineren Zahl zu einer grösseren; Gegens. प्रत्यवरोहः रोहान्बुहूः AV. 4, 14, 1. 13, 1, 13. VS. 13, 51. TS. 5, 5, 1, 7. TB. 1, 1, 2, 2. स्वर्गस्य लोकस्य AIT. BR. 3, 19. ÇĀT. BR. 6, 7, 3, 4. 8, 3, 4, 9. PAÑĀT. BR. 7, 7, 6. पर्याय° LĪTĪ. 6, 6, 5. 10, 20, 16. ÇĀṆEH. ÇR. 15, 2, 15. 4, 3. एषां लोकानां रोहेण सवनानां रोहः स्त्री रोहात्प्रत्यव-